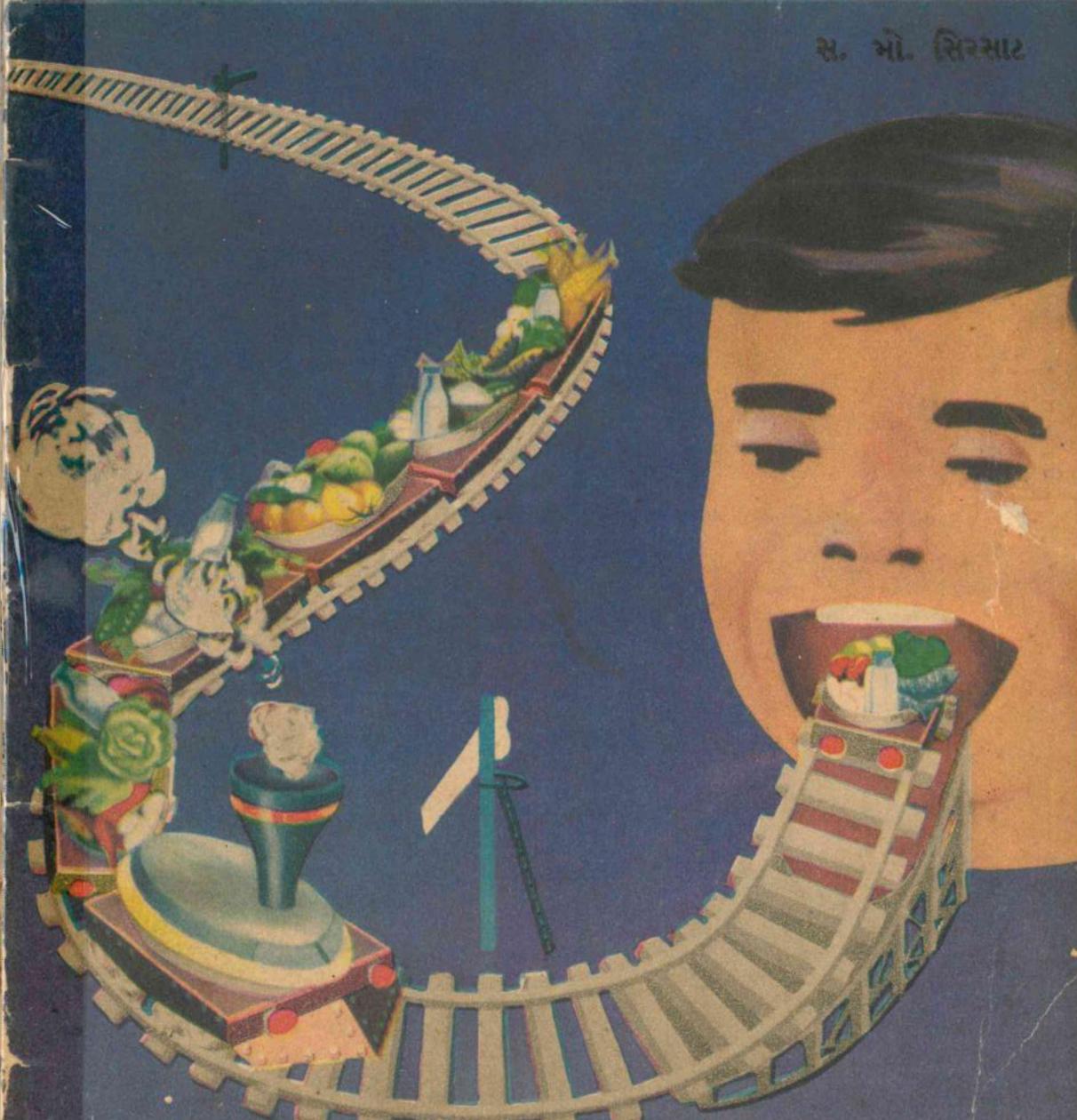

કોળિયાના પ્રવાસની કથા

સ. મો. સિંહાલ

‘भावि नागरिक’ श्रेणी—१३

स. भ० सिरसाट लिखित

The Journey of A Morsel

नो अनुवाद

प्रथम अस्तित्व : १९६६

चिन्हाचार : सुरेन्द्र सिरसाट

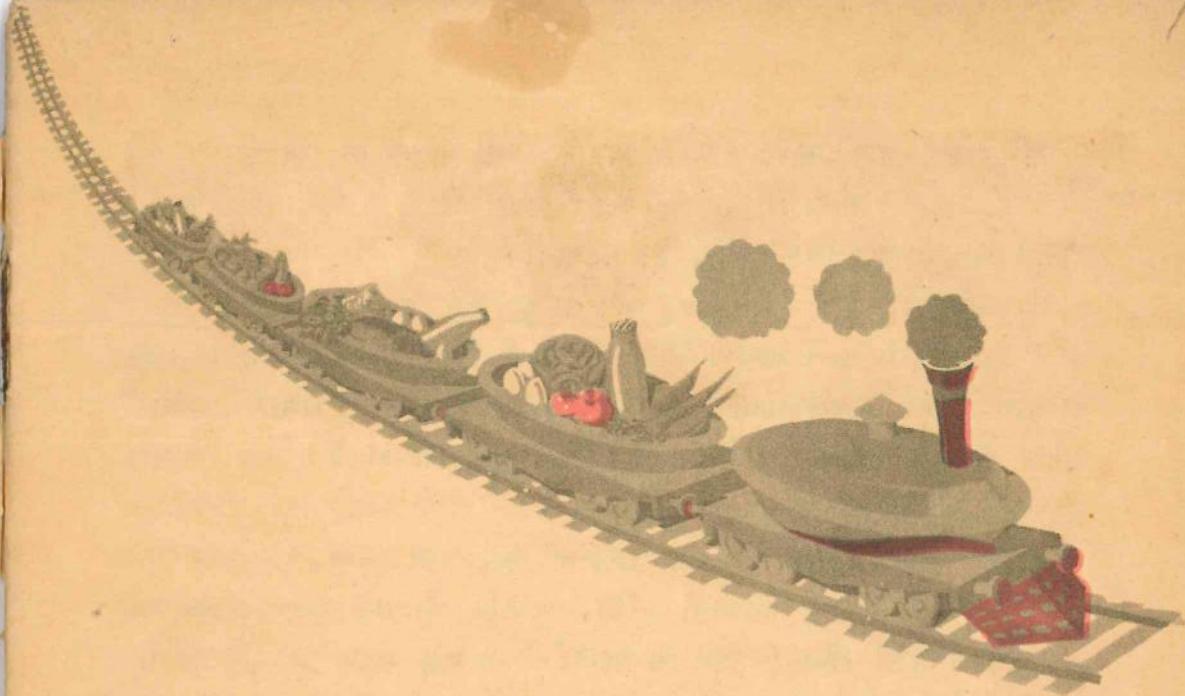
એ રૂપિયા

સોમૈયા પબ્લિકેશન્સ પ્રા. લી.

૧૭૨, નાયગામ હોસ રોડ, દાહોદ, મુંબઈ ૧૪. ગી. ડી.

મુદ્રક : સ. ના. તથકર, સોમૈયા પબ્લિકેશન્સ પ્રા. લી. (મુદ્રણાલય), વહાલા ડ્રોગ લાખન, મુંબઈ-૩૧.

પ્રકાશક : ગ. બા. નેવાળકર, સોમૈયા પબ્લિકેશન્સ પ્રા. લી. મુંબઈ-૧૪.

૧. માલસામાન

લીલા નિશાળમાં વિશ્રાન્તિના સમય દરમ્યાન પોતાના ભિન્નો સાથે લંગડી રમી રમીને એવી થાકી ગઈ હતી કે અને ખાવાની રૂચિજ નહોતી થતી. “ લીલા ! જદ્દી જદ્દી ઘાઈ લે. તું જે બરાબર ખાશે નહિ તો તારું શરીર બંધાશે નહિ અને તું મારી સારી સારી સાડીઓ પહેરી શકશે નહિ. ” માએ કહ્યું.

લીલાના ભાઈ રમેશને આ સાંભળીને ધણું હસતું આંધું. તે બોલ્યો, “ મા, લીલા એક રોટલી ખાય કે એ, એનાથી એના વિકાસમાં શું ફેર પડવાનો હતો ! ”

માએ જવાબ આપ્યો, “ મને પૂછે છે તેના કરતાં ડોક્ટર કાકા આજે રાત્રે જમવા આવે ત્યારે તેનેજ તું પૂછી જોજ. ”

રાત્રે જમતી વખતે માચે બાળકોને ખપોરે થયેલી વાતની યાદ આપી:

“ હા કાકા, ” લીલા બોલી, “ હું એક રોટલી ખાડું કે એની કાંઈ અગત્ય ખરી? એનાથી મારા વિકાસમાં શું ફેર પડવાનો હતો? ”

“ તમારે ને ખરૈખર આ સમજવું હોય તો હું તમને વિગતવાર સમજવું. ”

“ હા કાકા, ” બન્ને બાળકો એકી સાથે બોલી ઉઠ્યાં, અને એ પછીના કલાક દરમ્યાન ડોક્ટર કાકાએ ખાતાં ખાતાં, પોતે જેને “ કોળિયાના પ્રવાસની કથા ” કહેતા હતા તે કથામાં રસ લેતાં કરી દીધા. આ કથા એટલે ખોરાક આપણા જીવનમાં કેવો સહાયભૂત થાય છે એની કથા.

ડોક્ટર કાકા બોલ્યા, “ ખોરાક શરીરમાં ગયા પછી એમાં શું ફેરફાર થાય છે તેની ચર્ચા આપણે પાછળથી કરીશું. બાળકો, આપણા ખોરાકમાં કૃત્યા રસાયણિક પદાર્થો રહેલા છે અને એ પદાર્થોનો આપણું શરીર કેવી રીતે ઉપયોગ કરે છે તે જેઈ લઈએ. ”

“ એવા એક પદાર્થની મને જાણ છે, ” રમેશ બોલ્યો, કાખોરિદિત દ્રવ્યો.

“ સાચી વાત છે, ” ડોક્ટર કાકાએ કહ્યું, “ કાખોરિદિત દ્રવ્યો અથવા શર્કરા પ્રકારના પદાર્થોની આપણા શરીરને ધણી જરૂર પડે છે. આ પદાર્થો શરીરને જીવવા માટે-બોલવા માટે, શ્વાસ લેવા માટે, હલનયલન માટે શક્તિ અને ગરમી આપે છે. ”

“ કાખોરિદિત દ્રવ્યો ખાડમાં હોય છે, ” ડોક્ટર પોતાની વાત આગળ ચલાવતાં બોલ્યા, “ અને ચોખા, જુવાર, ધંડ વગેરે જેવાં ધાન્યોમાં અને બટાટા, ગાજર અને બીટ્ટિટ જેવાં શર્કરાયુક્ત કંદમૂળમાં પણ હોય છે. ”

રમેશને પોતાનું જ્ઞાન ખતાવવું હતું એટલે એ વગ્યે બોલી ઉઠ્યો “ આપણને પ્રોત-પ્રોટીન્સની પણ જરૂર પડતી હોય છે ને? ”

“ હા વળી ” ડોક્ટરે જવાબ આપ્યો “ શરીરનાં બંધારણ માટે જરૂરનાં ગણ્યાંતા દ્રવ્યોમાં એનું સ્થાન મુખ્ય છે. આપણા શરીરમાંની ધણી પ્રક્રિયાઓને ચાલુ રાખવા

કારોંડિત ક્રંયો

પ્રોત ક્રંયો

માટે એની જરૂર પડે છે.

“માંસ, દંડા, મરધાં બતકાં, દૂધ અને હળ જેવા કેટલાંક કઠોળમાં પ્રોત હોય છે.” ડોક્ટરે કહ્યું.

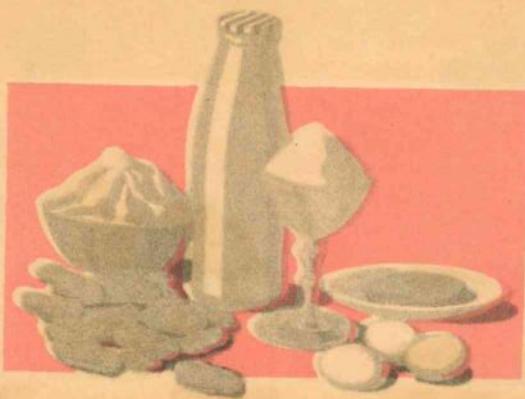
લીલાએ તરત પૂછ્યું “તો પછી મા અમને ખૂબ ધી તથા માખણ ખવરાવે છે તેનું શું? એ જરૂરનાં નથી?”

“નારે, એ પણ ખૂબ જરૂરનાં છે.” ડોક્ટર કાકાએ જવાબ આપ્યો. “ધી, માખણ તથા તેલ એ બધા ચરખીવાળા પદાર્થો કહેવાય છે. શરીરને ગરમી આપવા માટે ખાસ જરૂરી હોય છે.”

તમને ખખરતો છે જ કે દૂધમાં જે ચરખીનો ભાગ છે તેમાંથી ધી અને માખણ બને છે. અને દૂધ ઉપરાંત દંડા નાળિયેર, સિંગદાણા અને તલ જેવાં તેલિબિયાંમાં પણ ધણી ચરખી હોય છે.

ડોક્ટર કાકા ખોલ્યા. “હજી પણ એક વધુ પ્રકારના પદાર્થોની આપણુને આપણું ખોરાકમાં જરૂર પડે છે. એ પદાર્થો છે જીવનસત્ત્વ-વીટામીન્સ”.

“આ વિટામીન શાળા લેટીન શાળા વિટા ઉપરથી આવેલો છે. વિટા એટલે જીવન. એટલે વિટામીનનો અર્થ એજ થાય કે જીવન માટે ખાસ અગત્યનું અથવા જરૂરી એવું દ્રોઘ્ય.”.

ચરણીયુક્ત પદથો

“આ પદથો કુદરતી રીતેજ આપણૂ ખોરાકમાં રહેલા હોય છે. એ જે ન હોય તો આપણી તંડુરસ્તી જળવાઈ ન રહે. એમને વર્ણમાળાના અક્ષરોના નામ આપવામાં આવ્યાં છે.”

“દાખલા તરીકે એ, બી, સી, ડી, ઈ, એઝ.” લીલાએ પૂછ્યું.

“બરાબર” ડોક્ટર કાકા બોલ્યા, “આપણૂ ખોરાકના ઢંડા, દૂધ, શાકભાજી, માંસ, માછલીના યકૃતનું તેલ એ બધામાં એ રહેલાં છે.”

“હા, તેથીજ મા મને ગયે વર્ષે પેલું ખૂબ અદ્ભુત મારતું કોડલીવર ઓઈલ પાતી હતી એમજ ને ?” લીલાએ કહ્યું.

“બરાબર”, ડોક્ટર કાકા બોલ્યાં, “તને ખૂબ શરહી થતી હતીને એટલે. માછલીના યકૃતના તેલમાં વિટામીન ‘એ’ આવે છે એને આ વિટામીન શરહી એટકાવવામાં સહાયભૂત થાય છે.

“બી” વિટામીન આપણૂ જ્ઞાનતંતુઓ એને લોહીના રક્તકોપોને તંડુરસ્ત રાખે છે. ‘ડી’ વિટામીન સ્લૂય્સ્ પ્રકાશની મદ્દદ વડે હાડકાનું બંધારણ મજબૂત કરવામાં સહાયભૂત થાય છે. એને ‘સી’ વિટામીન જખમો ઝંગવવામાં તથા ચેપની સામે જગ્રુભવામાં મદદરૂપ થાય છે.”

“આપણે જે પુરતા પ્રમાણમાં વિટામીનો લઈએ નહિ તો શું થાય ?”

વિદ્યાર્થીન 'એ' ની ન્યૂનતા

વિદ્યાર્થી 'ભી' ની ન્યૂનતા

લીલાએ પૂછ્યું.

"તો પછી આપણુંને, વિદ્યાર્થીનોની ન્યૂનતાને કારણે થતાં રોગો થાય."

ડોક્ટર કાકાએ કહ્યું "વિદ્યાર્થીન 'એ' ને શરીરમાં ઓછું જય તો ચામડી ખરખચડી થઈ જય અને રતાંધળાપણું આવે; 'ભી' વિદ્યાર્થીન ઓછું હોય તો બેઝિએરી નામનો રોગ થાય...."

"'ડી' વિદ્યાર્થીન વિના માનવીઓને અને ખાસ કરીને ઉચ્ચરતાં બાળકોને હાડકાં પોચાં પડી જવાનો સુકતાન નામનો રોગ થાય છે."

"પરંતુ કાકા, તમે વિદ્યાર્થીન 'સી' ને છોઢી જ હીધું એમ શા માટે કહ્યું ?" રમેશે પૂછ્યું.

"કારણ કે મારે તમને એના વિષે એક રસિક વાત કહેવી છે." કાકાએ જવાબ આપ્યો. "વિદ્યાર્થીન 'સી' દ્વાંત અને પેઢાંના આગર નામના રોગને અટકાવવામાં મહદ્વેર્ય થાય છે. આ વિદ્યાર્થીન ડેટલાંક તાજ શાકભાજુમાં અને મુખ્યત્વે કરીને લીધું જેવાં બધાં આટાંમીઠાં કર્ણોમાં હોય છે. તમે અને હું બધાય સહેલાઈથી રોજ એ ખરીદી શકીએ અને આપણું નેર્દીતું વિદ્યાર્થીન 'સી' મેળવી શકીએ. ભૂતકાળમાં જ્યારે માત્ર શાદ્યથી જ વહાણો ચાલતાં અને દૂર દેશની સર્કારે જનારા ખલાસીઓને મહીનાઓ સુધી જમીનના દર્શન થતાં નહિ ત્યારે તેમને તાજ શાકભાજ

વિદ્યાર્થીન 'સી' ની ન્યૂનતા

વિદ્યાર્થીન 'દી' ની ન્યૂનતા

આવા મળતાં નહિ. એવે સમયે આગડાનો રોગ થતો આટકાવવા માટે તેમને રોજ લીધુનો રસ પાવામાં આવતો. અંગેજમાં લીધુને 'લાઈફ' કહે છે અને એના ઉપરથી આજે પણ અંગેજ ખલાસીઓ "લાઈફ" ના ઉપનામથી ઓળખાય છે."

"અંગેજ વર્ષામાળાના છેલ્લા અક્ષર ગેડ સુધીનાં વિદ્યાર્થીનો છે?" લીલાએ પૂછ્યું.

ડોક્ટર કાકાથી હસવું રોકાયું નહિ. હસતા હસતા એમણે જવાબ આપ્યો, "એવું કાંઈ નથી. મેં તમને જણાવ્યા તે સિવાયનું એક 'દ્ય' વિદ્યાર્થીને જીવાયો. એવું સગર્ભી હોય ત્યારે તેમને આ વિદ્યાર્થીન ઘૂંઘ મદ્દગાર થઈ પડે છે. એ સિવાયનું બીજું 'કે' વિદ્યાર્થીને જીવાયું થયા પછી એમાંથી વહી જતાં લોહીને આટકાવે છે. પરંતુ આ બધામાં સૌથી અગત્યની વાત એ યાદ રાખવાની છે કે શરીરના બંધારણું માટે અને શરીરને શક્તિ આપવા માટે જે બધા પદ્ધાર્યો જરૂરી છે તે બધા, એના યોગ્ય પ્રમાણમાં તમારે દરરોજ લેવાં જોઈએ. આવા બરાબર સમતોલ ખોરાક વડે જ તમારો વિકાસ યોગ્ય રીતે થાય, તમને પૂરતી શક્તિ મળી રહે અને તમારી તંડુરસ્તી જળવાઈ રહે.

"પણ કાકા, આપણે જે જૂદી જૂદી જરૂર માટે ખોરાક ખાઈએ છીએ તેનું શું થાય છે?" રમેશે પૂછ્યું.

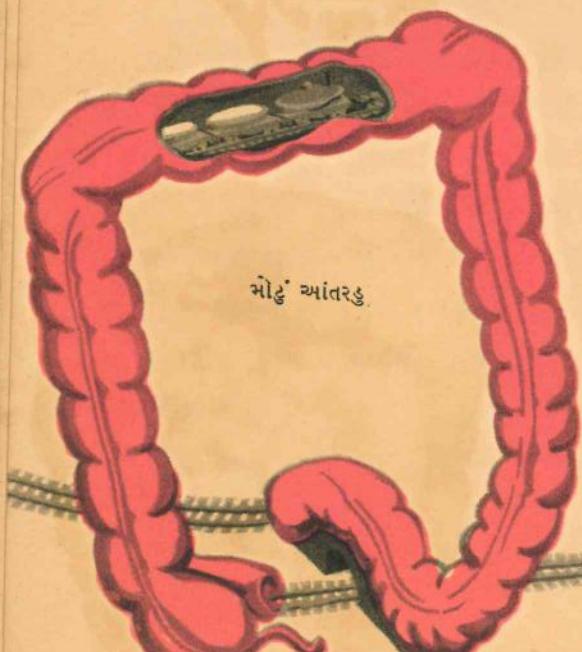
“આપણે ને ખોરાક ખાઈએ છીએ તે શરીરમાં ચૂસાઈ જય છે. કેશવાહિનીઓને નામે ઓળખાતી ને જીણામાં જીણી લોહીની નળીઓ આપણા શરીરમાં હોય છે તે, આપણા મોં વાટે જતો ખોરાક ચૂસી લે છે. પરંતુ રમેશ, એટલું ખ્યાલમાં રખજે કે પાડનો હુકડો કે માખણનો લોંદો કે માંસનો કટકો એમને એમ સીધોને સીધો તો આ જીણી કેશવાહિનીઓમાં પ્રવેશી શક નહિ. પહેલાં તો આ અધાંના જીણા જીણા હુકડા કરી નાખવા પડે, પછી એને જણે પીસીને ભલમ જેવા અથવા પ્રવાહી ઇપમાં ફેરવી નાખવા પડે. આ પદાર્થોનું આ રીતનું વિલાજન કરવામાં સહાય કરનારા કેટલાક પદાર્થો પણ છે. એ રસ સ્વરૂપી પદાર્થોને એન્ટાઈમ્સ કહેવામાં આવે છે. આપણે એને પાચક રસો કહીશું. એ રસો આપણા શરીરમાં ઉત્પન્ન થાય છે.”

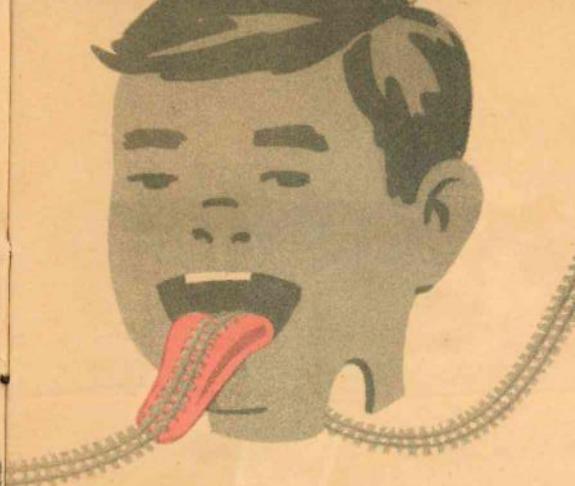
વાળું પૂરું થઈ ચૂક્યું હતું એટલે ડોક્ટર કાકાએ કહ્યું. “તમે આજે રતે ને રોટલીઓ ઘાધી તેનું શું થવાનું છે એ જાણવામાં તમને બન્નેને ધણો રસ હોય એમ જણાય છે. હું આવતે અઠવાડિયે આવું ત્યારે આપણે ક્રીની વાતો કરીશું.”.

૨. માલસામાનના વહેનનો માર્ગ

બીજુ વખતે કાકા જ્યારે
આવવાના હતા ત્યારે બાળકોએ
વહેલું વહેલું ઘાઈ લીધું અને
પછી આતુરતાથી કાકાની રાહ
નેવા લાગ્યાં. કાકા પણ પોતાનું
કામ આટોપીને બાળકોને ઘર
વેળાસર આવી પહોંચ્યા. પરંતુ

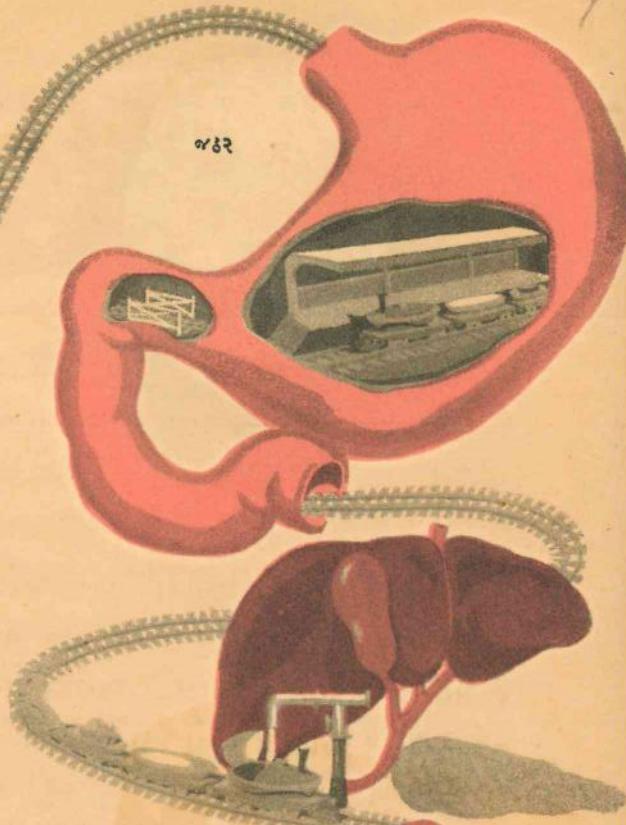
મોડું આંતરડુ.

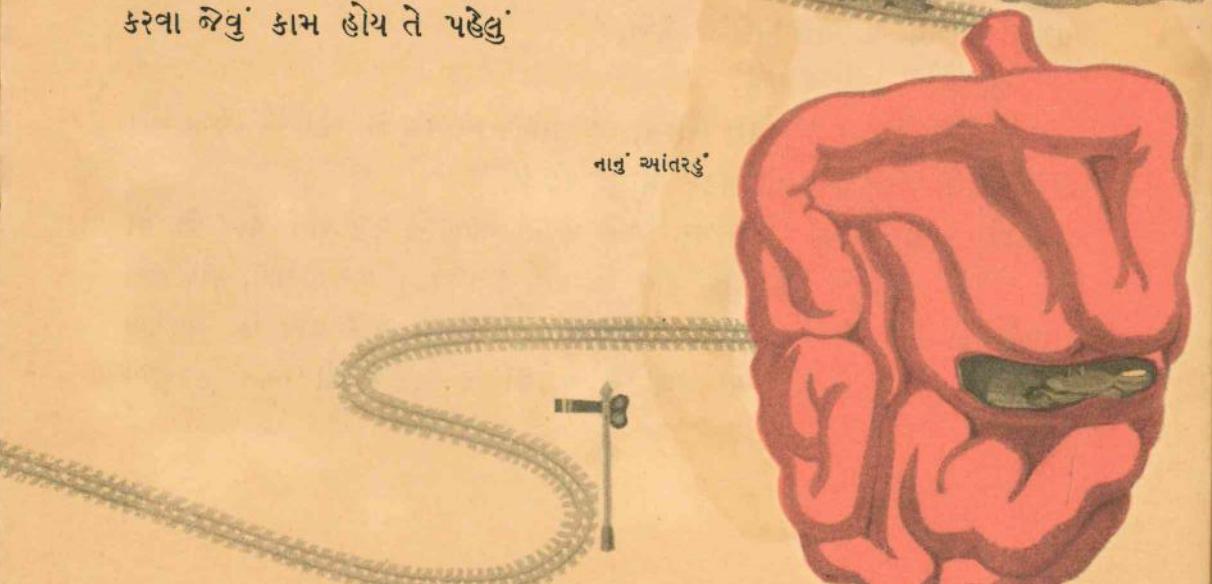

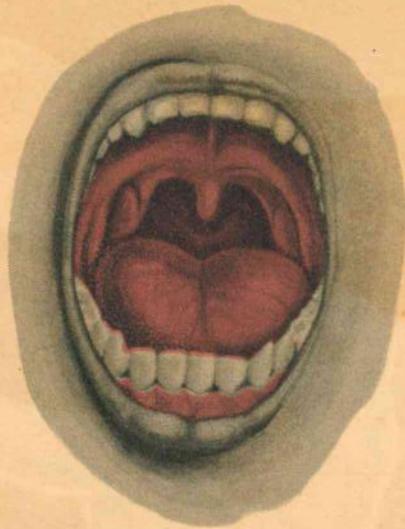
કાકા ખુરશીમાં એસે ન એસે તાં તો
રમેશ તડુક્યો: “કાકા, તે દિવસે
અમે ખાંધિલી રોટલીનું પણી શું
થયું હતું ? ”

કાકાએ હસીને જવાબ આપ્યો:
“જરા ધીરો પડ રમેશ, જે પહેલું
કરવા જવું કામ હોય તે પહેલું

નાતું અંતરફું

શ્વાસનળા અને અભનળા

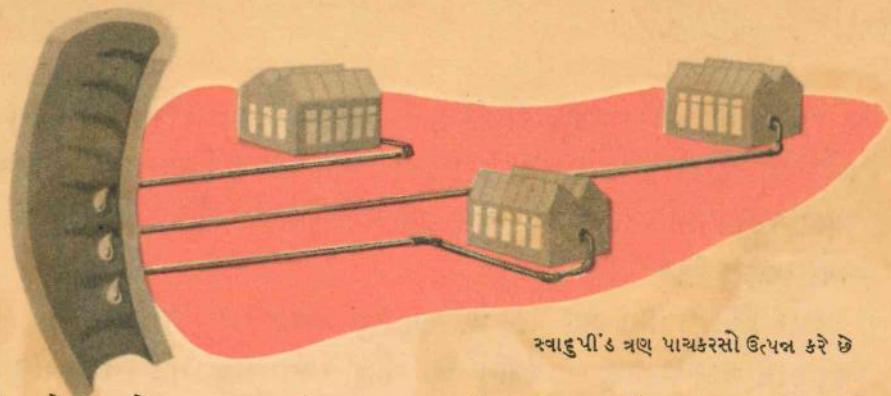
કરવું જોઈએ. તમે રોટલીનો જે કોળિયો ગળે ઉતાર્યો હતો તેની સાથે સાથે પ્રવાસ કરીને એ કોળિયાનું શું થયું હતું તે શોધી કાદવાનો આપણે પ્રયાસ કરીએ તે પહેલાં, ખાવાની પ્રક્રિયા માટે આપણે શરીરના કયા જુદા જુદા ભાગોનો ઉપયોગ કરીએ છીએ તેની નોંધ તો કરી લેવી જોઈએ ને.”

લીલા બોલીઃ એની શરૂઆત હું કરું. સૌથી પહેલાં તો મોં, કારણકે આપણે આપણો કોળિયો મોંમાં મૂકીએ છીએ.”

“ બરાબર, ” કાકાએ કહ્યું.

“ પછી આવે દાંત, ” રમેશ બોલ્યો. “ કારણકે આપણે જે ખાઈએ છીએ તેને મોંમા મૂકી વખતે દાંત વડે બટકું ભરવું પડે છે. ”

ડોક્ટર કાકા બોલ્યા: “ બરાબર. પુષ્ત વયના માણુસને તર દાંત હોય છે. એ બધાં દાંતોનો આકાર જુદો જુદો હોય છે. કોઈ દાંત બટકું ભરવા માટે, કોઈ દાંત ઓરાકને કાપવા માટે અને કોઈ દાંત ઓરાકને ચાવવા માટે હોય છે. આપણે ઓરાકના ધણા મોટા કટકાએ ગળી ન જઈએ તે માટે આવી રચના કરવામાં

સ્વાહુપીંડ નણ પાયકરસો ઉત્પન્ન કરે છે

આવી છે. ખોરાક મોંમા ગયા પછી જ્ઞાપણ કામે લાગે છે. ખોરાકને ચાવીને ગળે ઉતારવામાં એ ધર્શી ઉપયોગી છે. મોંમા ચવાયેલો ખોરાક અજ્ઞનળીમાં જય છે અને આ અજ્ઞનળી વાટે જઈમાં જય છે.

“હાં, હવે સમજયું.” લીલા બોલી: એથીજ ખોરાક જ્ઞારે જઈમાં જતો હોય ત્યારે આપણે શ્વાસ નથી લઈ શકતા. હવાને અંદર જવા માટેની જગ્યા જ રહેતી નથી ને, કેમ કાકા ? ”

“કેવી મૂખી છે,” રમેશે કહ્યું, “આપણે કાંઈ ખાતી વખતે હંમેશા ગુંગળાઈ જતાં નથી.”

કાકાએ કહ્યું: “ના, હંમેશા એવું બનતું જ નથી. કારણું ગળામાં એ જૂઢી જૂઢી નળીઓ હોય છે. એક હવા માટે અને બીજી ખોરાક માટે. આપણે શ્વાસ લઈને જે હવા ફેઝસામાં પૂરીએ છીએ તે હવાને ફેઝસામાં લઈ જનારી નળીને શ્વાસનળી કહેવામાં આવે છે. અજ્ઞનળીની બરબર પાછળ જ શ્વાસનળી આવેલી છે. શ્વાસનળીની ઉપર જ સનાયુઓનું બનેલું એક નાતું દાંકણ આવેલું હોય છે અને આ દાંકણને કારણે ખોરાક શ્વાસનળીમાં જતો નથી. કોઈકવાર ખોરાકના નાના કણો શ્વાસનળીમાં જય છે પણ ખરા, પરંતુ એવું થાય છે ત્યારે આપણુંને આપોઆપ ઉધરસ આવે છે. એ ઉધરસ ખોરાકના કણને શ્વાસનળીમાંથી બહાર કાઢી નાખવાના પ્રયત્ન સમાન છે. આવું થાય તેને આપણે અંતરાશ ગઈ એવું કહુંએ છીએ.”

“હવે આપણે આગળ ચાલીએ.” કાકાએ કહ્યું: “અત્યનણીદ્વારા જઠરમાં પહોંચેલા ખોરાકમાં ધણો બધો ફેરફાર થઈ જય છે. એ ફેરફાર માટે કારણભૂત એવા બધાય અવયવોનો આપણે પરિચય કરી લેવો જોઈએ. સૌથી પહેલાં જઠર લઈએ. એનો આકાર એક થૈલી જેવો ...”

જઠર રૂપી થૈલીનાં ચાર પડો છે. બહારનું પહેલું પડ ખૂબ મજબૂત હોય છે. એનું કામ જઠરને રક્ષણ આપવાનું છે. બીજું અને ત્રીજું પડ સનાયુઓનું.

“જઠર પડ્યે એ નાનું મોટું થઈ શકે. આ બધાં પડોમાં જ્ઞાનતંતુઓ અને રક્તવાહિનીઓ રહેલી હોય છે.”

આ રક્તવાહિનીઓ દ્વારા જઠર સુધી લોહી પહોંચે છે. આપણું મગજ ને હુકમો છોડે તે જ્ઞાનતંતુઓ દ્વારા જઠર સુધી પહોંચે છે. પાચનકિયા કયારે શરૂ કરવી એનો હુકમ પણ મગજ જઠરને આપે છે.”

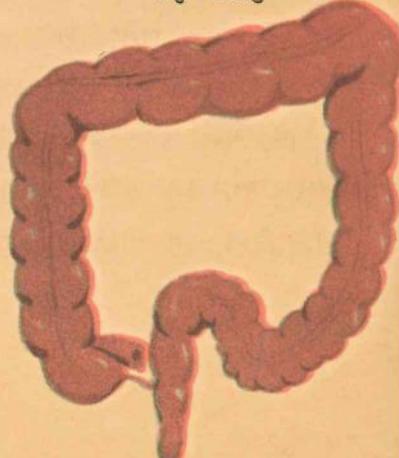
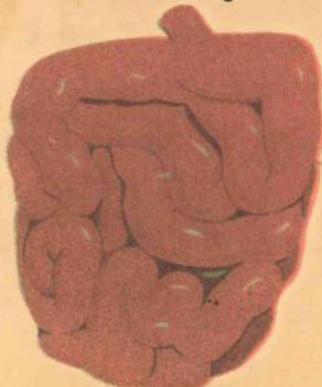
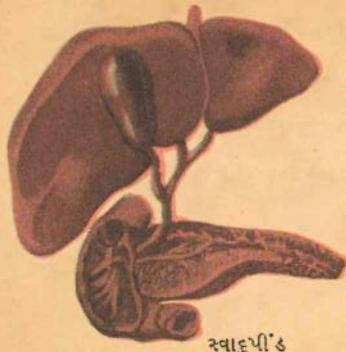
“જઠરનું સૌથી અંદરનું પડ જેને અસ્તર કહી શકાય તે એટલે કે જઠરનું ચોથું પડ તે આપણા મોંની અંદર જેવું પડ હોય છે તેવાજ પ્રકારનું છે. એ પડ જીવા જીવા કોષોનું બનેલું છે. એ કોષો પાચનકિયા માટે જરૂરી એવા પદાર્થો ઉત્પત્ત કરે છે. (જુઓ.....પાના રર પરની આકૃતિ)

“પાચન અંગેની બધી કિયા એકલું જઠર જ કરે છે એવું કાંઈ નથી. જઠરના વિસ્તારમાં યકૃત, પિતાશય અને સ્વાહુપિંડ આવેલાં છે. આ બધા અવયવો જઠરમાં

યકૃત અને પિતાશય

નાનું અંતરડું

મોટું અંતરડું

અને આંતરડામાં ખોરાકને પચાવવામાં સહાયભૂત થાય છે.

પાચનતંત્રનો બીજો જે ભાગ છે તેને મોટું આંતરડું કહેવામાં આવે છે અને તેથી જ આપણા વણુર્વીલા પહેલા ભાગને નાનું આંતરડું એવું નામ આપવામાં આવ્યું છે. નાનું આંતરડું માત્ર અઠી સેંટિમીટર પહોળું છે અને આપણા શરીરમાં એ જણે ગુંધળાવાળીને ગોઠવવામાં આવ્યું છે. મોટું આંતરડું લંબાઈમાં તો એ મીટરથી ઓછું છે પરંતુ એની પહોળાઈ છ સેંટિમીટર જેટલી છે.”

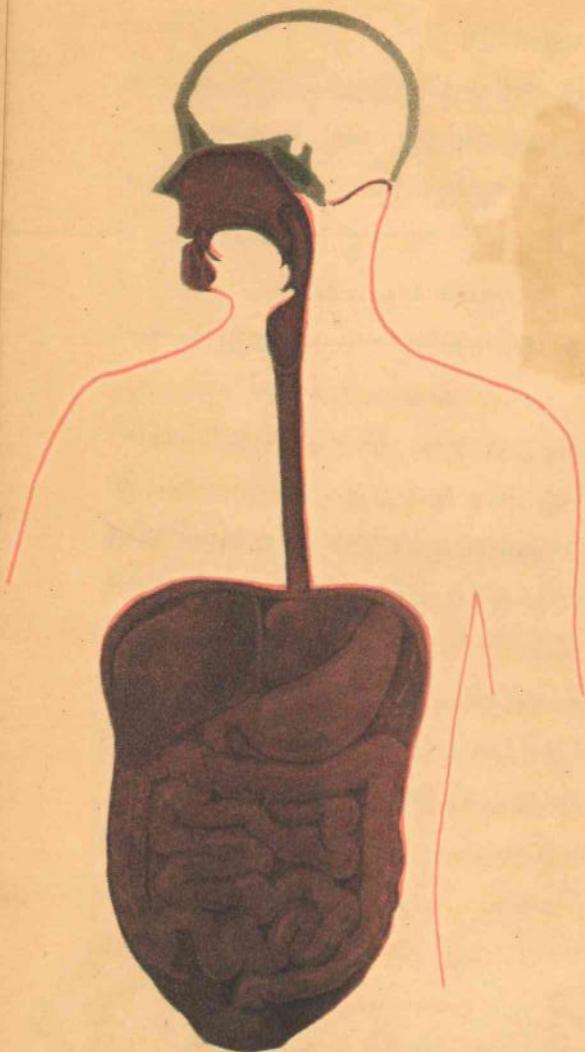
રમેશે પૂછ્યું : “જે બન્ને આંતરડાં એક સણંગ નળી જવાં હોય તો એ બન્ને ભાગો બિન્ન પ્રકારના કેમ છે ?”

“કારણું એ બન્ને ભાગોને જૂદા જૂદા પ્રકારના કામ કરવાના હોય છે.” કાકાએ જવાબ આપ્યો. “જઠરની જેમ નાનું આંતરડું પણ જૂદાં જૂદાં પડોણું બનેલું છે. એનું એક પડ કોષોનું બનેલું છે, બીજું સનાયુઓનું, તૃજું રક્તવાહિનીઓનું અને ચોથું જ્ઞાનતંતુઓનું. આ આંતરડાંમાંથી અંશતઃ પાચન થયેલો ખોરાક પસાર થાય છે ત્યારે એ ખોરાકનું વધારે સાદ્ય પદાર્થોમાં રસાયણિક વિલાજન થઈ જય છે અને ખોરાક આ આંતરડાંને છેડે પહોંચે ત્યાં સુધીમાં તો એ સાદ્ય પદાર્થો રક્તવાહિનીઓ ચૂસી લે છે. અને એ રીતે એ શરીર માટે ઉપયોગમાં લેવાય છે. બાકી જે રહે તે વધારાનો કચરો હોય છે, અને બહાર ફેંકી હેવાનો હોય છે.”

હવે મારાથી રહેવાયું નહિ. તેમણે બાળકોને કહ્યું : “હવે આજે બસાકરો. તમારે કાલે નિશાળે જવાનું છે એટલે સૂર્ય જવ.”

લીલા બખડી : “પણ બા, દરેક અવયવ ખોરાકનું ડેવું પરિવર્તન કરે છે તે તો હજુ કાકાએ અમને કહ્યું જ નથી !”

કાકાએ એની પીઠ થાખડતાં કહ્યું : “એને બેટા, આવતે શનિવારે આપણે મોડે સુધી વાતો કરી શકીશું એટલે આ બધું હું તમને આવતે શનિવારે કહીશ.”

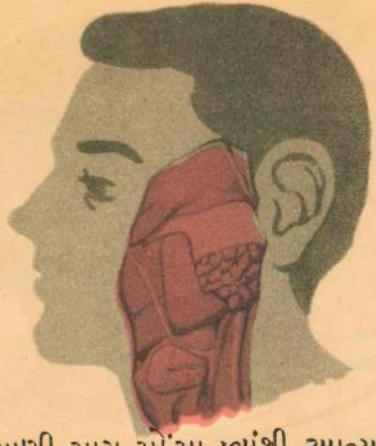
પાચનક્રિયામાં લાગ લેતા અવયવો

૩. પ્રવાસનો પ્રારંભ

બીજે શનિવારે કાકા વચન આયા
પ્રમાણે જ્યારે પાછા આયા ત્યારે
તેમની સાથે એક ડરી લેતા આયા.
બાળકોને આ જેઈને સાનંદાશ્વર્ય
થયું. કાકાએ આવીને તરત કહ્યું:
“રમેશ, છરી લાવ તો.”

કાકાએ ડરી કાપી એટલે રમેશ
ખોલી ઊઠ્યો: “મને મોટી ચીરી
આપણે. મને ડરી ખૂબ ભાવે છે અને
કોઈને ડરી કાપતાં જેહં છું એટલે
મારા મોંભા પાણી છૂટે છે.”

“બરાબર, એજ આપણી કથાનો
પુનઃ પ્રારંભ. જેમ ડરી જેઈને તને
મોંભા પાણી છૂટે છે તેમજ ખોરાકોનો
કોળિયો મોંભા મૂકીએ એટલે પાણી
છૂટે.” ડૉક્ટર કાકાએ કહ્યું.

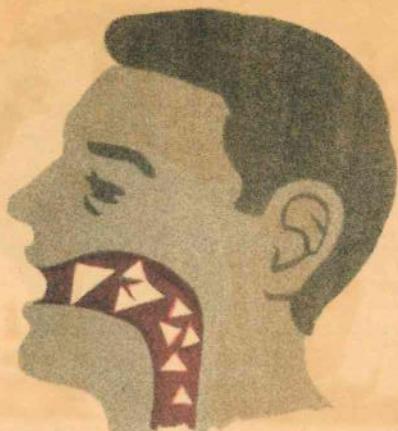
મુખરસ ઉત્પન્ન કરતી અન્થિઓ

રમેશ બોલ્યો : “આ પાણી મારા મોંભા ક્ષયાંથી આવ્યું હશે ? ”

કાકાએ કહ્યું : “આપણા ચહેરાની બને બાજુએ કાન હેઠળ કેટલીક અન્થીઓ આવેલી હોય છે. આપણે જ્યારે કાંઈ પણ મોંભા મૂકીએ અથવા તો આપણને જે ચીજ ધણી ભાવતી હોય તે ચીજ આપણી નજરે પણ પડે ત્યારે આ અન્થીઓ માંથી એક પ્રકારનો ચીકણો પ્રવાહી પદ્ધાર્ય છૂટે છે.” “આ પ્રવાહીને થૂંક, લાળ કે મુખરસ કહેવાય. એનું કાર્ય શું છે તે ખખર છે ? ”

રમેશ બોલ્યો : “મને ખખર છે. મુખરસમાંનું પાણી ખોરાકને ભીજને છે એવું અમે નિશાળમાં શીખ્યા છીએ.”

“સરસ”, કાકા બોલ્યા, “એતો એનું એક કાર્ય થયું. આમ ખોરાક ભીનો થવાથી વધારે સહેલાઈથી ઓગાળી શકાય છે. પરંતુ આ સિવાય મુખરસ બીજું પણ ધણું કરે છે અને એ બધું આપણા માટે અગત્યનું છે. આ મુખરસને કારણે તમારં મોં એટલે કે જ્ઞાન અને હોઠ ભીના અને સ્વચ્છ રહે છે. આ મુખરસમાં સોડિયમ અને પોટાશિયમ ધાતુઓના ક્ષારો પણ દ્રાવણરૂપે રહેલા છે અને આ ક્ષારો ખોરાક સાથે મળીને ઉપયોગી કાર્ય કરે છે. વળી આ મુખરસમાં ચીકણો શ્વેશમંદ્રી પદ્ધાર્ય હોય છે જે, જણે અત્યનણીને ભોજવાનું કામ કરે છે. જેમ ધરીપર ઇરતાં પૈઢાની વર્ચ્યે તેલ પૂરીએ છીએ તેમસ્તો. અત્યનણીના નાજુક અસ્તરને કશી

કાર્બોફિટ દ્રવ્યોનું સુખમાં રસાયણિક વિલાગન

હાનિ પહોંચે નહિ અને કોળિયો સરળતાથી નીચે જિતરી જય એ માટેની આ વ્યવસ્થા છે. ”

“ પરંતુ ”, આગળ ચાલતાં ઠોકરાઈ કલ્યું : “ એનું સૌથી અગત્યનું કામ તો કાર્બોફિટ દ્રવ્યો—કાર્બોહાઇડ્રેટ અને સ્ટાર્ચ—ને એક વધારે સાથી પદાર્થમાં દેરવી નાંખવાનું છે. આ પદાર્થનું નામ છે માટોજ. એ એક પ્રકારની શર્કરા છે. ટાઈએ-લીન નામના એક પાચકરસની મહદ્દુથી આ શર્કરા ઉત્પન્ન કરવાનું કામ શ્વેષમ કરે છે. હું હવે તમને પાચકરસોની વાત કરીશ (જેને અંગ્રેજમાં એન્ઝાઈમ્સ કહે છે.)

“ એ પદાર્થો આપણા ખોરાકમાં રહેલા છે ? ” લીલાએ પૂછ્યું.

“ ના, એ પદાર્થો તો આપણા શરીરમાં રહેલી જૂદી જૂદી અન્થીઓ અને અવયવોના કોષોડ્રાસ ઉત્પન્ન થાય છે અને પાચનની ડિયામાં મદદ કરે છે. એક મોટા ભોજન સમારંભનો દાખલો લ્યો ને ! એવા વખતે સમારંભો માં રસોઈપર દ્યાન રાખનારો એક સુખ્ય રસોઈયો હોય છે ને ? ”

“ તો જુઓ ” “ આ સુખ્ય રસોઈયાને મદદ કરવા માટે બીજા ઘણા બધા મદદનીશો હોય છે. ”

“ એવીજ રીતે પાચનની પ્રક્રિયામાં પણ પ્રોત, ચરખી અને કાર્બોફિટ દ્રવ્યોને

નાના પચી શકે તેવા એકમોંમાં છૂટાં પાડી નાખવાના કાર્યમાં સંપ્રાબંધ મહદ્દનીશો સહાયભૂત થતા હોય છે. ” કાકાએ કહ્યું: “ આ અધા મહદ્દનીશોને આપણે પાચકરસોનું નામ આપ્યું છે એ તો યાહ છે ને? ”

“ એ પાચકરસો મોંમાં, જઠરમાં અને નાના આંતરડામાં રહેલા હોય છે. કેટલાક પાચકરસો તો આ અવયવો જ ઉત્પન્ન કરે છે જ્યારે બીજ કેટલાક પાચકરસો શરીરમાં અન્ય સ્થળે ઉત્પન્ન થાય છે, અને પછી ઉક્ત અવયવોમાં એ પહોંચી જાય છે. આપણે રસાયણિક ભાષામાં કહીએ તો જે અનેક પ્રકારનો ખોરાક ખાઈએ છીએ તેને શરીર વાપરી શકે તેવા સીધા સાદી પદ્ધાર્થમાં ફેરવી નાખવા માટેની બધી જરૂરી તૈયારી કરીને જ આ પાચકરસો પાચનકિયામાં ભાગ લેતાં અવયવો સુધી પહોંચી જાય છે. ”

હોકટરે પોતાની વાત આગળ ચલાવી: “ સૌથી અગત્યની વાત તો એ છે કે દરેક મહદ્દનીશ એક ચોક્કસ પ્રકારના પદ્ધાર્થનું વધારે સાદી પદ્ધાર્થમાં વિભાજન કરવામાં મહદ્દ કરે છે. કેટલાક મહદ્દનીશો માત્ર પ્રોતનું વિભાજન કરે છે તો વળી બીજ કેટલાકની અસર ચરખી ઉપરન થાય છે, અને વળી બીજ કેટલાક માત્ર કાર્યોદિત દ્રવ્યોને જ રસપોર્ટ છે.

લીલાએ પ્રશ્ન કર્યો: “ કાકા, ખોરાક મોંમાં હોય તે દરમ્યાન અને તે પછી શું

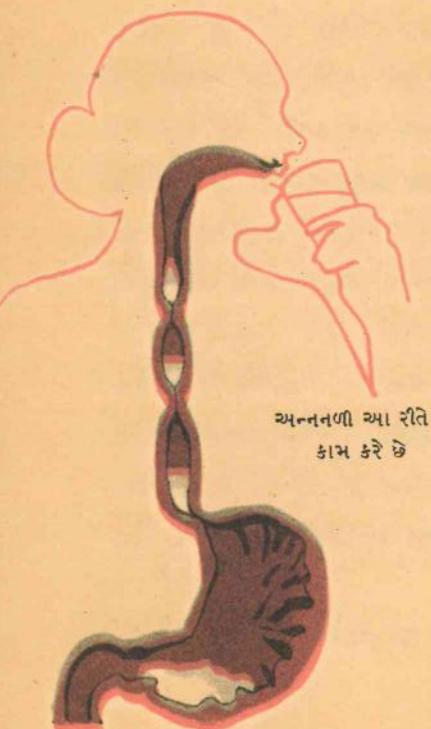
થાય છે ? ”

કાકાએ આખી પ્રક્રિયા સમજવતા કહ્યું :
 “ આપણે ખોરાક ચાવીએ એટલે એની સાથે લાળ
 પૂરૈપૂરી ભણે છે. એ લાળમાંનો ટાઈએલીન પાચ-
 કરસ, ચાવવાની કિયા દરમ્યાન પણ પોતાનું
 ખોરાકના રવડ્ય પરિવર્તનનું કાર્ય ચાલુ રાખે છે
 અને તે પછી કોળિયો અનનણી વાટે જઠરમાં
 જય છે. ”

“ અનનણીમાં સનાયુઓનું બનેલું એક બહારનું
 પડ હોય છે, જે ખાતી વખતે વારાફરતી સંકોચાય
 અને પાછું મોટું થાય એવી પ્રક્રિયા થયા કરે છે.
 આ રીતે ખોરાક છ થી સાત સેકન્ડમાં અનનણી-
 માંથી પસાર થઈને જઠરમાં પહોંચી જય છે.
 અનનણીના સનાયુર્ધી પડના સંકોચન અને
 વિસ્તરણને કારણે ખોરાક નીચે ધક્કાઈ જય છે. ”

“ જે ખોરાક બરાબર ચવાયેલો હશે તો એ
 અર્ધધન સ્થિતિમાં હશે—મલમ જેવો હશે. એની
 સાથે લાળ ભણેલી હશે. એની અંદરના શ્વેતસાર
 (સ્ટાર્ચ) યુક્ત કાર્બોફિલ દ્રવ્યો પણ અરધાંપરથાં
 પચી ગયેલાં હશે. આ તથકે, ખોરાકના જથ્થામાંના
 દ્રવ્યોનું વધારે સરળ પદાર્થોમાં વિભાજન કરવા
 માટે જઠર તૈયાર થઈને જ એઠેલું હોય છે. ”

“ જઠરડ્યી કોથળી આ ડેવી રીતે કરી શકે ? ”

લીલાએ પૂછ્યું :

“ જઠરસ્પી કોથળી આ કામ કરતી નથી પરંતુ એ કોથળીની અંદર આ કામ થાય છે, લીલા ”. ડોક્ટરે સમતા ગુમાવ્યા વિના કહ્યું, “ જઠરના સૌથી અંદરના પડના કોષો જે રસાયણિક દ્રવ્યો અને પાચકરસો તૈયાર કરે છે, તે આ કામ કરે છે. જઠરના ડેટલાક કોષોમાંથી એક પ્રકારનો અમૃત પદાર્થ તૈયાર થાય છે જે ખોરાકમાં રહેલા જંતુઓને મારી નાંખે છે—એટલે કે ખોરાકને જંતુનહિત બનાવે છે. બીજી કોષો ગુંદર જેવો ચીકણો પદાર્થ ઉત્પન્ન કરે છે જેને કારણે પેલો અમૃત પદાર્થ જઠરના અસ્તરને બાળી નાંખી શકે નહિં. વળી બીજી ડેટલાક કોષો જુદા જુદા પ્રકારના પાચકરસો ઉત્પન્ન કરે છે. વળી લાગદ્વારા સોડિયમ અને પોટાશિયમના જે ક્ષારો અંદર જાય છે તે પણ જઠરમાં હાજર હોય છે. આ બધા દ્રવ્યોના મિશ્રણને જરૂરસ કે જઠરાજિન કહેવાય છે. અંગ્રેજીમાં આને ગેસ્ટ્રોક્લુસિસ કહે છે.”

લીલાએ પૂછ્યું : “ આ જરૂરસની અંદર ખોરાક ઓગળીને પઢી એનું પાચન થાય છે ? ”

“ ના, લીલા ” ડોક્ટરે કહ્યું : “ અહીં પણ કામની વહેંચણી થઈ જાય છે. અમૃત પદાર્થ પાચકરસોને પોતાનું ભાંગડોડનું કામ શરૂ કરવા માટે પ્રેરે છે. પેટ્સીન નામનો એક પાચકરસ પ્રોતાનું વધારે નાના એકમોમાં વિલાજન કરી નાંખે છે. આ નાના એકમોને પેપ્ટોન્સ કહેવામાં આવે છે. આ પેપ્ટોન્સને આપણે ગુજરાતીમાં પકવ પ્રોત કરી શકીએ. આ પેપ્ટોન્સને પણ વધારે વિલાજન વડે પેપ્ટાઇડડ્રેનનામના વધારે નાના એકમોમાં ફેરવી નાંખવા પડે છે. વળી રેનીન નામનો એક બીજો પાચકરસ છે જે દૂધમાં રહેલા પ્રોતને ધન બનાવી હેવાનું કામ કરે છે.”

“ ધન બનાવી હેવાનું ? ” માએ આશ્ર્યચિહ્નિત થઈને પૂછ્યું : “ મારો ખ્યાલ તો એવો હતો કે ધન પદાર્થ કરતાં પ્રવાહી પદાર્થ વધારે સરળતાથી પચી શકે છે.”

“ હા, સામાન્યત : એવું થાય છે ખડું.” ડોક્ટરે કહ્યું : “ પરંતુ દૂધના કિસ્સામાં

એવું છે કે એની અંદર રહેલું પ્રોતનું તત્ત્વ ધન દશામાં વધારે સહેલાઈથી પચી શકે એમ છે એવું જણાય છે.”

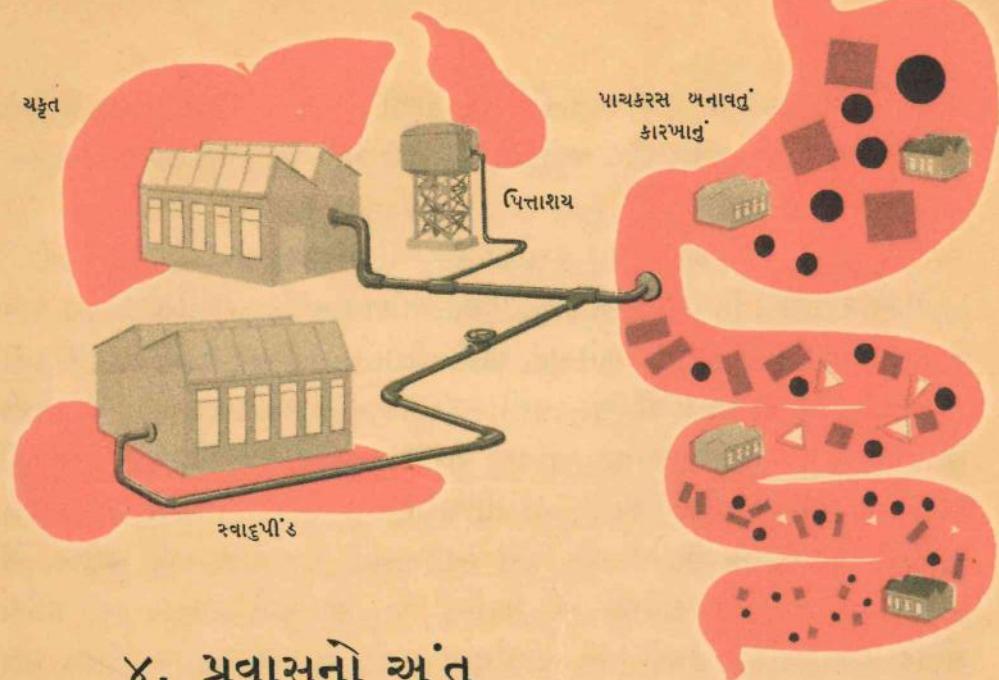
“હા, તેથીજ આપણે અતિસાર થયો હોય તેને, અપચો થયો હોય તેને દઢીં છાશ આપીએ છીએ એમજ ને ?”

“હા,” કાકાએ કહ્યું : “અલખત, આ રૈનીન નામના મહદ્દુનીશની બાળકોને જેટલી જરૂર પડે છે તેટલી મોટાંઓને નથી પડતી—”

“—કારણ કે બાળકો એકલું દૂધ પીએ છે અને તેથી દૂધમાંનું પ્રોતનું તત્ત્વ તેમના શરીરમાં બરાબર પચે તોજ તેમનું શરીર વિકાસ પામે ને !” લીલા બોકી અને પછી ઉમેયું : “હું કેટલું બધું શીખી ગઈ !”

“એ કલાકમાં તો આ “કાઈમ” નામનું મલમ જેવું મિશ્રણ નાના આંતરડામાં પ્રવેશ કરવા માટે તૈયાર થઈ જય છે. આપણે આ “કાઈમ” ને આમાશયપાક કરી શકીએ. આ આમાશયપાકમાં અધરી પચેલા પ્રોત દ્રોયો, ચરખી અને કાખોંહિત દ્રોયોજ સુખ્યતવે કરીને હોય છે.”

ચુલ્હા

૪. ગ્રવાસનો અંત

બીજે અઠવાડિયે ડોક્ટર કાકા જ્યારે કરી આવ્યા ત્યારે રમેશો કહ્યું : “આપણે પણ કેવા વિચિત્ર માણુસો છીએ. આપણે બિચારા ખોરાકને કેટલો બધો સમય જઠરમાંને જઠરમાં રહેવા દીધો ! ”

કાકાએ કહ્યું : “આપણી કથામાં આપણે એમ કરી શકીએ પરંતુ વાસ્તવમાં તો પાયનની આખી પ્રક્રિયા ૧૮ થી ૨૪ કલાકમાં પૂરી થઈ જાય છે.”

“આમાશયપાકના સ્વરૂપમાં અરધો પચેલો ખોરાક આપણા નાના આંતરડા સુધી પહોંચ્યો હતો ખર્દને ? નાના આંતરડામાંજ પાયનની પ્રક્રિયા પરિપૂર્ણ થાય છે.

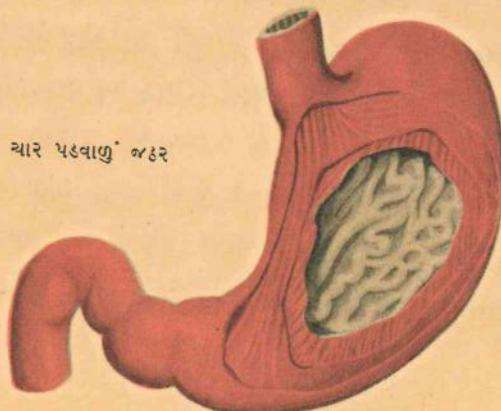
નાના આંતરડામાં પાયનની જે પ્રક્રિયા થાય છે તેમાં ધણા બધા અવયવો ભાગ લે છે. જઠરમાંથી આવતા આમાશયપાક ઉપર હલ્લો લઈ જવા માટે કયા કયા પદ્ધારો નાના આંતરડામાં તૈયાર થઈને એઠા હોય છે તે આપણે જોઈએ. મેં આગળ,

પાચનક્રિયામાં ભાગ લેતા અવયવોની વાત કરતી વખતે કણું હતું તે યાદ છે ને ? આ અવયવો યકૃત, સ્વાહુપીંડ અને પિતાશય છે અને એ બધા વિવિધ પ્રકારના પાચકરસો ઉત્પન્ન કરે છે .”

“હા કાકા”, રમેશે કહ્યું . “પરંતુ ખોરાક કાંઈ આ અવયવો સુધી પહોંચતો નથી .”

“એ વાત ખરી છે .” કાકાએ કહ્યું , “આ અવયવોમાં જે પાચકરસો ઉત્પન્ન થાય તે નાના આંતરડામાં જય છે અને ત્યાં, પાચનની પ્રક્રિયામાં ભાગ લે છે. સ્વાહુપીંડની જ વાત કરીએ તો એ અંથી એક નાની નળી વડે નાના આંતરડા સાથે જોડાયેલી છે. જીર્ણ પૂરું થાય અને નાનુ આંતરડું શરીર થાય ત્યાંજ સ્વાહુપીંડમાંથી આવતી આ નાની નળી જોડાયેલી હોય છે. જીર્ણની લગોલગના નાના આંતરડાના આ ભાગને ડયુઓડેનમ કહેવાય છે. આપણે અને સ્નેહપાચની કે લઘવાંત્ર કહી શકીએ. જે સ્વાહુપીંડ ન હોય તો આપણી સુરક્ષાલીઓનો પાર રહે નહિ કારણુંક આ અનિય પ્રોત્દર્થ્યો, કાર્બોફિટ દ્રોધ્યો અને ચરખાયુક્ત દ્રોધ્યો, એ બધા પ્રકારના ખોરાક મારે જોઈતા પાચકરસો ઉત્પન્ન કરે છે .” કાકા થોડો શ્વાસ ખાવા થોસ્યા અને પછી આગળ ચલાયું . “આ નાની સરખી અનિય પણ અદ્ભુત છે. એ અનિયમાંના કેટલાક કોષો ટ્રિપ્સીન નામનો પાચકરસ ઉત્પન્ન કરે છે અને આ ટ્રિપ્સીન પ્રોત્દર્થ્યોનું વિલાજન કરવાનું કામ કરે છે. બીજા કોષો એમીલાજ નામનો પાચકરસ ઉત્પન્ન

ચાર પદવાળું જીર્ણ

કરેછે અને આ એમીલાગ્ઝ કાર્બોફિટ દ્રવ્ય સ્ટાર્ચનું વિભાજન કરવાનું કામ કરે છે. વળી બીજાં કેટલાંક દ્રવ્યો લીપાગ્ઝ નામનો પાચકરસ ઉત્પન્ન કરવાનું કામ કરે છે. આ પાચકરસ ચરખીયુક્ત દ્રવ્યનું વિભાજન કરવાનું કામ કરે છે.” (જુઓ....પાના ૨૧ પરની આંકૃતિ.) બીજાં એવા કોષો પણ એ અન્તિમાં છે જે લિપાગ્ઝ નામનો પાચકરસ ઉત્પન્ન કરે છે, અને આ લિપાગ્ઝ ચરખીયુક્ત દ્રવ્યોનું વિભાજન કરવાનું કામ કરે છે. નાના આંતરડાના જે ભાગને ડયુઓડેનમ અથવા સ્નેહપાચની એવા નામ વડે આપણે ઓળખાવ્યો તે ભાગમાં આ સ્વાહુપિંડમાંથી જરતો રસ વથા કરે છે અને આ રસમાં આપણે વર્ષુંવ્યા તે બધા જ પાચકરસો રહેલા હોય છે. સ્વાહુપિંડમાંથી વહેતો આ રસ ખોરાક સાથે પૂર્ણપણે ભળી જાય છે.”

“ પાચનની પ્રક્રિયામાં યકૃત શું ભાગ ભજવે છે? ” માઝે પૂછ્યું.

“ યકૃત પિત અથવા પિતરસ નામનો એક પીળો પદાર્થ ઉત્પન્ન કરે છે. આ પિતરસમાં રહેલા ક્ષારો ચરખીને ખૂબ જીણુા જીણુા કણોમાં ભાંગી નાખવાનું કામ કરે છે. આ પિતરસ યકૃતમાં રહેલા કોષોમાં ઉત્પન્ન થાય છે પરંતુ એનો સંચહ તો પિતાશયમાં થાય છે. પિતાશય પોતે તો કોઈ પ્રકારનો રસ બનાવતું નથી. પિતાશય તો પિતરસને સંચહી રાખવા માટેની એક ટાંકી સમાનજ છે. જ્યારે નાના આંતરડામાં પાચનની પ્રક્રિયા શરૂ થવાની હોય છે સારે પિતાશય જેર્હતો પિતરસ પહોંચાડે છે. એ આપણુા શરીર માટે ખૂબ અગત્યનો છે. આપણુા શરીરમાં ચરખીયુક્ત દ્રવ્યો અરાખર શોખાય તોજ આપણી તંહુરસ્તી જળવાઈ રહે.

“ જઠરમાં જેમ પાચકરસો ઉત્પન્ન થાય છે તેમ નાના આંતરડામાં કોઈ પાચકરસો ઉત્પન્ન થતા નથી? ” રમેશે પૂછ્યું.

“ હા, થાય છે ને.” કાકાએ કહ્યું “ નાના આંતરડાના કોષો પણ બધા પ્રકારના ખાદ્યતત્ત્વો માટે પાચકરસો ઉત્પન્ન કરે છે પરંતુ સ્વાહુપિંડમાં ઉત્પન્ન થતાં પાચકરસોની સરખામણીમાં નાના આંતરડામાં ઉત્પન્ન થતા રસોનો જર્થો ખૂબ ઓછો

ગ્રેતદ્વયોનું રસાયનિક વિભાજન

ચરણીખુકત પ્રંબ્યોનું રસાયનિક વિભાજન

છે બળવાન પાચકરસો સાથે ભેણેલો ખોરાક જે મજેમ નાના આંતરડામાંના પોતાના લાંબા પ્રવાસમાં આગળ વધે છે તેમ તેમ એનું શું થાય છે તે હવે આપણે જોઈએ. આ લાંબા પ્રવાસ દરમ્યાન આ ખોરાકના સંદર્ભમાં એ મુખ્ય ઘટનાઓ બને છે."

“પાચન અને શોષણ”

“કુથ્યા સ્વરૂપમાં આ દ્રવ્યો શરીરમાં શોષાય છે? રમેશે પૂછ્યું.

“રમેશ, મેં તને પહેલાં કણ્ણું હતું ને કે જઠારમાં પ્રોત દ્રવ્યોનું પેટોન્સ અને પેટાઈડઝમાં વિભાજન થઈ જાય છે.” કાકાએ કણ્ણું.

“હા,” રમેશે કણ્ણું, “પરંતુ તમે એમ પણ કણ્ણું હતું કે એના કરતાં પણ નાના એકમો હોય છે.”

“બરાબર છે” કાકાએ કણ્ણું, “નાના આંતરડામાં પેટાઈડઝનું પણ વિભાજન થાય છે. પ્રોત દ્રવ્યો જે મૂળભૂત પદાર્થોનાં બનેલાં હોય છે તે પદાર્થોમાં પેટાઈડઝનું રૂપાંતર થાય છે. આ પદાર્થોને એમાઈનો એસિડ કહે છે. આને આપણે અમોહિત અમ્લરસ કહી શકીએ.

આ અમોહિત અમ્લરસો લોહીમાં શોષાય તે પહેલાં એમાં પણ ફેરફાર થાય છે. વધારે સાઢી પદાર્થોમાં એનું રૂપાંતર થઈ જાય છે. અને ચરણીનું તો એક સરસ દૂધ જેવા પ્રવાહીમાં રૂપાંતર થઈ જાય છે. આ પ્રવાહીને ઈમલશન કહે છે. આપણે

કાર્બોદિટ ડ્રાયોનું રસાયનિક વિભાગન

અને પાયસ કહીશું. “લિપાઝ, ચરખીયુક્ત દ્રવ્યનું ચરખીજન્ય અમલરસમાં—ફેદી એસિડમાં—અને ગલીસેરોલમાં ઇપાંતર કરે છે. આ ગલીસેરોલને આપણે મધુરોલ કહી શકીએ. ચરખીના કણો ખૂબ મોટા હોવાથી શરીરના કોષો તેને સીધેસીધા શોખી શકતા નથી. એથી જ એ ચરખીના કણોનું આ રીતનું વિભાગન જરૂરી છે. અતે એ યાદ રાખવાની જરૂર છે કે શરીરમાં શોખાતા ચરખીજન્ય અમલરસો નાના આંતરડાની દિવાલ ઉપર જે સૂક્ષ્મ ખાડાઓ છે તેમાં ભરાઈ જય છે. આ ખાડાઓને “લીમ્ફ સ્પેસીઝ” કહે છે. (લીમ્ફ એટલે એક પ્રકારની રંગહીન રસી. એટલે આપણે લીમ્ફ સ્પેસીઝને લસિકાફુહર કહી શકીએ.)

અને હવે આપણે છેલ્ટે કાર્બોદિટ દ્રવ્યો ઉપર આવીએ. આ દ્રવ્યોના પાચનની કિયા તો ઠેડ મોંભા કોળિયો મૂકીએ ત્યારથી જ શરૂ થાય છે. આ કાર્બોદિટ દ્રવ્યોનું વધુ વિભાગન નાના આંતરડામાં થાય છે. અહીં, એ દ્રવ્યો વિવિધ પ્રકારની મૂળભૂત શર્કરાઓમાં વિભાગીત થઈ જય છે.”

“આંતરડામાં અંતરસમાં ત્રણ પાચકરસો હોય છે; એક માલ્ટાઝ, બીજે લેક્ટાઝ અને તૃજે સુકાઝ.

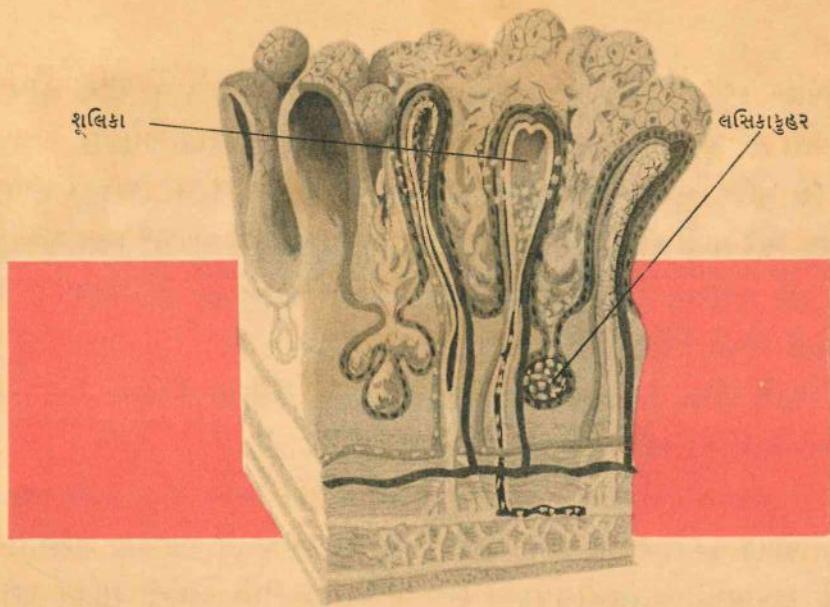
જે ખાંડ ખાય છે એ કાર્બોદિટ દ્રવ્ય કે શ્વેતસાર છે. એ પાણીમાં ઓગળતો નથી. એથી આપણા શરીરના કોષો એને શોખી શકતા નથી. તું જે ખાંડ ખાય છે તે

પાણીમાં ઓગળે છે ખરી પરંતુ શરીર તેને શોધી શકતું નથી. આવી પરિસ્થિતિમાં આ પાચકરસો ઘૂંઘ ઉપયોગી નીવડે છે. આપણે પહેલાં બેયું તે પ્રમાણે આ કાર્બોફિટ દ્રોધોનું વિવિધ પ્રકારની શર્કરાઓમાં રૂપાંતર થાય છે અને પછી એ શર્કરાઓનું પણ વધારે સાદા પ્રકારની શર્કરાઓમાં વિભાજન કરવાની જરૂર પડે છે. એ વધારે સાદા પ્રકારની શર્કરા તે જ્યુકોઝ, કુકોઝ અને જેલેકટોઝ."

તો આપણે શર્કરાઓની પાચનકિયા પૂર્ણ કરી. પચેલો ખોરાક આંતરડામાં પ્રવાસ કરતો કરતો જેમ આગળ વધે છે તેમ અનાં વિવિધ તત્ત્વો શરીરમાં શોષાય છે." ડોક્ટરે પોતાની વાત પૂરી કરતા કહ્યું.

લીલા પાણી ટહુકી : "એ તત્ત્વોને શરીરની અંદર શોષે છે કોણ ?"

"સરસ પ્રશ્ન પૂછ્યો લીલા" ડોક્ટરે કહ્યું. લીલા આ રીતે રસ લેતી થઈ એ જેઠિને ડોક્ટરને આનંદ થયો. "આ પ્રશ્નના ઉત્તર માટે નાના આંતરડાના અંદરના પડતું સ્વરૂપ ડેવું છે તે સમજવું પડશે. નાના આંતરડાનું અંદરનું પડ સપાટ નથી હોતું. એની અંદર ગડીઓ પડેલી હોય છે અને તમે આણો તો છોજ કે સપાટ તલ પ્રદેશ કરતાં, ગડીઓવાળા એવડાજ તલપ્રદેશનો વિસ્તાર વધારે હોય છે. આ રીતે ગડીઓવાળા પડ ઉપરથી પસાર થતી વખતે, પચેલાં પોષક દ્રવ્યોનાં શોષણ માટે વધારે મોટો વિસ્તાર પ્રાપ્ત થઈ રહે છે. પરંતુ વાત કાંઈ અહીંજ અટકતી નથી. આ ગડીઓ ઉપર સૂક્ષ્મ આંગળી જેવા ઉપસેલા ભાગો હોય છે જેને અંગ્રેજમાં "વિલસ" કહે છે. આપણે અને શૂલિકા કહી શકીએ. અને વળી આ શૂલિકાઓના કોપોની અંદર પણ ગડીઓ પડેલી હોય છે. પોષક ખાદ દ્રવ્યો વધુમાં વધુ પ્રમાણમાં શરીરમાં શોષાય એ માટે આ બધી રૂચના કરવામાં આવેલી હોય છે. આ શૂલિકાઓમાં જે રક્તવાહિનીઓ આવેલી છે તે શર્કરાઓ અને આમોહિત અભિસને ચૂસી લે છે. વળી આ શૂલિકાઓમાં ચરણી સંબંધવા માટેની ખાસ નલિકાઓ હોય છે. જેને અંગ્રેજમાં લેક્ટિન્સ કહે છે. એને આપણે મેદોરસવાહિની કહી શકીએ. મેં તમને નાના આંતરડાની દ્વિવાલમાં

આવेली લસિકાકુહર અથવા 'લિમ્ફ સેસીઝ' ની વાત કરી હતી તે તો તમને યાદ છે ને? એજ આ મેદોરસવાહિની છે અને તેમનું કામ શરીરની મુખ્ય રક્તવાહિનીઓમાં ચરણી પહોંચાડવાનું છે."

રમેશ બોલી જાક્યો. "પછી તો બાકી કચરોજ રહે છે. કારણું ધણ્યાખરા પ્રોત દ્રવ્યો, કાર્બોદિલ દ્રવ્યો અને ચરણીયુક્ત દ્રવ્યો તો નાના આંતરડામાં પચી જ ગયા હોય છે."

"હા", કાકાએ કહ્યું: "કચરા ઉપરાંત સાથે પાણી પણ હોય છે. આ કચરામાં પચી નહિ હોય એવી ચરણી, પ્રોત દ્રવ્યો અને કાર્બોદિલ દ્રવ્યો પણ હોય છે. આ બધું જ્યારે મોટા આંતરડામાંથી પસાર થાય છે ત્યારે મોટા આંતરડાનું અંદરનું પડ પાણી ચૂસી લે છે. એટલે પછી આપણે નેને વિષા કહીએ છીએ તે બાકી રહે છે. એ વિષામાં શેષ રહેલો કચરો, ન પચેલો ખોરાક અને જીવાણુઓ હોય છે."

"જીવાણુઓ? એ વળી અહીં કૃથાંથી આવ્યાં?" રમેશે મૂછયું.

કાકાએ કહ્યું: “ ધણા પ્રકારના જવાણુઓ મોટા આંતરડામાં રહેતા હોય છે. ”

“ આ તો આપણે માટે મોટી આકૃત જ કહેવાય. ” લીલા બોલી.

“ ના લીલા, ખંડાંજ જવાણુઓ કાંઈ હાનિકારક નથી હોતા. ડેટલાક જવાણુઓ આપણા માટે ધણી રીતે ઉપયોગી થાય છે. મોટા આંતરડામાં જે જવાણુઓ જીવે છે તે તો શરીરમાં વિટામીનોના ઉત્પાદન માટે કારણભૂત છે. આમાંના ડેટલાંક સંદાસની વખતે વિષાની સાથે બહાર આવે છે.

“ એટલે લીલા, હવે તને સમજ પડીને કે તારા શરીરનો વિકાસ થાય અને તું મોટીમસ થાય એ માટે તારે બરાબર ખાવું જોઈએ? ”

“ હા કાકા, ” લીલા બોલી, પરંતુ હું તમને એક પ્રશ્ન પૂછું? આપણા શરીર ખંડાંજ પોષક દ્રવ્યો શોધી લીધા પછી એ દ્રવ્યો આપણને આપણા શરીરની ગરમી ટકાવી રાખવામાં, શરીરનો વિકાસ કરવામાં અને શરીરને જોઈતી શક્તિ પૂરી પાડવામાં કેવી રીતે કામ લાગે છે? ”

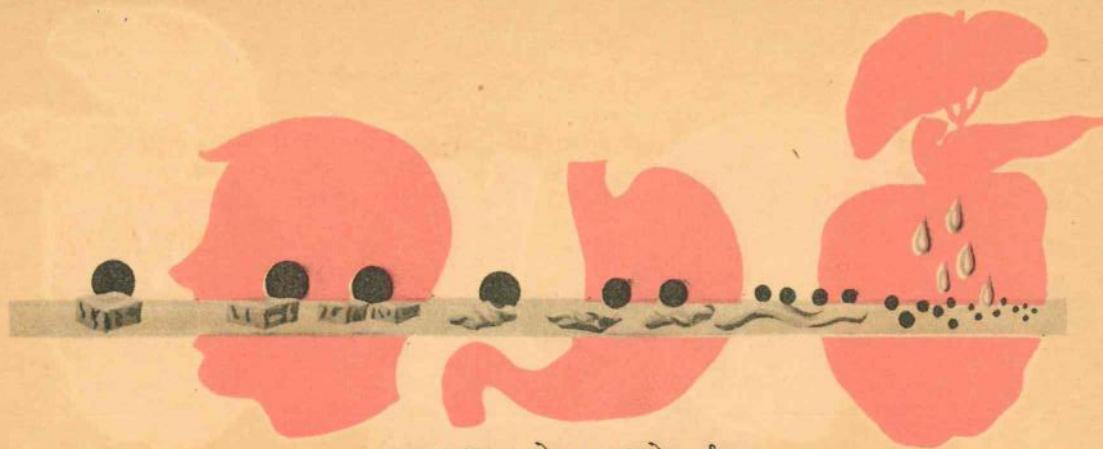
“ આ પ્રશ્ન આડકતરી રીતે પાચનની કિયા સાથે સંકળાયેલો છે. જે હું તમને આ વિષે કાંઈ ન કહું તો કદાચ મારી વાત અધ્યરીજ ગણ્યાય. પરંતુ એ હવે હું તમને આવતે અઠવાડિયે કહીશ. દરમિયાનમાં તમારે એક કામ કરવાનું છે. કોળિયાના પ્રવાસની કથા તમને કેવીક યાદ રહી છે તે મારે જાણુવું છે. ” ડોક્ટર કાકાએ કહ્યું.

લીલા બોલી: “ પણ ડોક્ટર કાકા! તમે તો અમને ડેટલું ખંડું શીખવાડ્યું. તે ખંડું યાદ રહે? ”

પણ લીલાના મા મદ્દે આવ્યા. તેમણે કહ્યું: “ તમે કોળિયાના પ્રવાસની કથા આવેખતી આકૃતિઓ તૈયાર કરો ને? ”

“ હા આ વિચાર સરસ છે. ” ડોક્ટર કાકાએ કહ્યું “ ચાલો આવનો. હવે મારે ધરે પહોંચવું જ જોઈએ. ”

“ આવનો કાકા, તમે ડેટલા ખંડા સારા છો! ”

માખણના લોધાના પ્રવાસનો માર્ગ

૫. ખોરાક, શક્તિ અને વિકાસ

અઠવાડિયું વીતી ગયું. કાકા પાછા આવ્યા એટલે લીલા બોલી: “જૂઓ કાકા,
આ રહી અમારી આકૃતિઓ.”

“માખણના લોધાનો પ્રવાસમાર્ગ!” લીલા બોલી.

“સરસ! તો તારી આકૃતિ મને સમજવ.”

“સુંદર” કાકા બોલ્યા. “અને રમેશ, તારી આકૃતિનું શું? એ આકૃતિમાં
કોનો પ્રવાસ તેં વર્ણાવ્યો છે?”

“હવે ભમ્મી, તારો વારો” બન્ને બાળકો બોલી ગઠયાં.

“તો સાંસળો મારી વાત”. પાડંના દુકઢાની આકૃતિ ખતાવતાં મા બોલ્યાં.

ડોકટર બોલ્યા : ‘તમે ધથ્યું બંધું શીખ્યાં નહિ?’

“હા કાકા, પણ ખોરાક દ્વારા ગરમી અને શક્તિ ડેવી રીતે પેઢા થાય છે તેની હજ
મને સમજ પડી નથી.” રમેશે કહ્યું.

“આપણા શરીરમાં શોખાતા ખોરાકથી આપણા સનાયુઓ ડેવી રીતે બંધાય છે,
આપણને ગરમી ડેવી રીતે ભળે છે અને આપણા શરીરમાં શક્તિનો સંચાર ડેવી રીતે

માંસનો ફુકડો અથવા દૂધના ખ્યાલાના પ્રવાસનો માર્ગ

થાય છે એ હું તમને કુંકમાં સમજાવીશ."

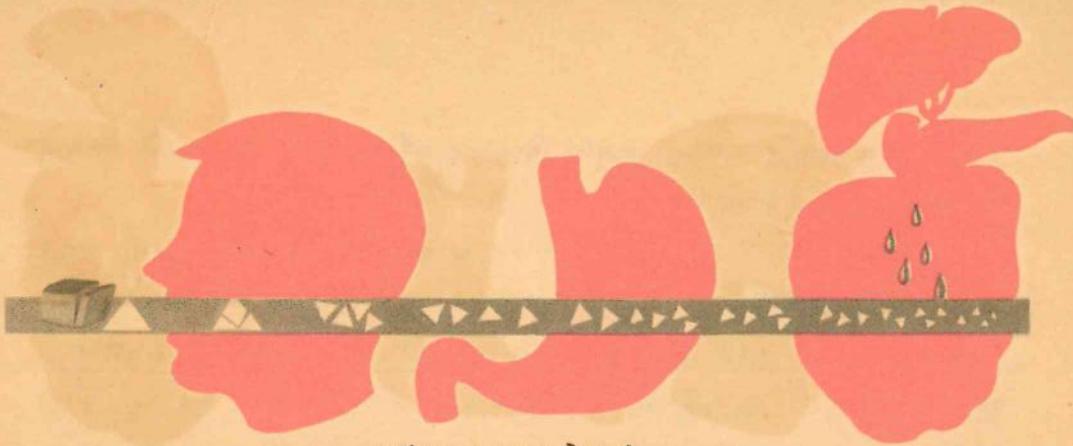
"પ્રોત્દર્ભ્યો અંતે તો અમોનીત અમૃતસમાં પલટાઈ જય છે અને આ અમૃતસ
નાના આંતરડા દ્વારા ચૂસાઈને મુખ્યત્વે કરીને યકૃતમાં પહોંચે છે."

"એ તો પેલું જ યકૃતને જેમાં પિતરસ ઉત્પન્ન થાય છે?" રમેશે પૂછ્યું.

"હા, રમેશે, એજ યકૃત," કાકાએ કહ્યું, "તારી નજરમાં તો આંધ્રું જ હશે
કે નણેય પ્રકારનાં ખાદ તત્વો માટે યકૃત એ સૌથી અગત્યનું છે."

"એ કરે છે શું?" રમેશે પૂછ્યું.

"એ વણું કામો કરે છે. એ ડેટલાક પદ્ધાર્થો ભરી રખવાનું ગોદામ છે તો વળી
ખીલ ડેટલાક પદ્ધાર્થો ઉત્પન્ન કરવાની ફેફટરી પણ છે; તહુપરાંત વળી ખીલ થોડા
પદ્ધાર્થોની વહેંચણી કરવા માટેનું એ વહેંચણી કેન્દ્ર પણ છે." ડોક્ટરે સમજાઓયું.
"અમોનિત અમૃતસોની ખાદત પહેલી લઈએ. જીવા જીવા સનાયુઓનાં બંધારણું
માટે અમોનિત અમૃતસો યકૃતમાંથી મોકલવામાં આવે છે. પાચકરસો પણ એક
પ્રકારનાં પ્રોત્દર્ભ્યોજ છે અને અમોનિત અમૃતસોનું પાચકરસમાં પરિવર્તિત ન કરવાની

પાઉંના હુક્કાના પ્રવાસનો માગ્યો

પણ વધારે સાદી રસાયણિક રચના ધરાવતાં દ્રોયો હોય છે. ”

“ તે, આ બધાં જય છે ક્યાં ? લીલાએ પૂછ્યું. ”

“ એ બધાં યકૃતમાં જય છે. ત્યાં એનું યુરિયા નામના એક સાદી રસાયણિક રચનાવણા પદ્ધાર્યમાં પરિવર્તન થાય છે. આ પદ્ધાર્ય પાણીમાં ઓગળે એવો હોય છે. ભૂતાશયમાંથી આ યુરિયા પસાર થાય છે અને પાણી સાથે ભળીને ભૂત સ્વરૂપે એ શરીરની બહાર નીકળે છે. આ રીતે પ્રોત્સંહનો શરીરમાં ઉપયોગ થાય છે. ”

“ તો પછી કાબોદિત દ્રોયોનું શું ? ” માએ પૂછ્યું.

“ ચેં તમને કહ્યું છે તેમ, આ દ્રોયો એના સાદામાં સાદા સ્વરૂપમાં એટલેક સાદામાં સાદી શર્કરાના સ્વરૂપમાં જ શરીરમાં શોખાઈ શક છે. આંતરડામાંથી ડેટલીક શર્કરાએ સીધી શરીરના બીજી ભાગો સુધી પહોંચે છે જ્યારે બીજી ધણી ખરી શર્કરા યકૃતમાં જય છે જ્યાં એ સંઅહાઈ રહે છે. ”

“ કેરી પાછું યકૃત આંયું ! ” લીલાએ હુચકો મુક્ક્યો.

“ હા, યકૃત વારંવાર આવે છે. શરીરને જ્યારે શર્કરાની જરૂર પડે લારે યકૃતમાં સંઅહાયેલી આ શર્કરાને બહાર મોકલવામાં આવે છે. જ સનાયુઓને શરીરના હલન-ચલન વગેરે જેવી પ્રવૃત્તિમાં ધણું કામ કરવું પડતું હોય છે તે સનાયુઓમાં આ શર્કરા પહોંચે લાં પાચકરસોની રસાયણિક કિયા દ્વારા એ શર્કરાનું પાણી તથા

કાર્બન-ડાયોક્સાઈડ નામના વાયુમાં વિલાજન કરી નાખે છે. આ વાયુને આપણે અંગારવાયુ કહી શકીએ.”

“ મને ખખર છે.” રમેશ બોલ્યો, “ આ જ વાયુ આપણે ઉચ્છ્વાસમાં બહાર કાઢીએ છીએ ને ? ”

“ હા, આપણું શરીર કાર્બોદિત દ્રવ્યોનો ઉપયોગ કરે તે દરમિયાન ઉત્પન્ન થતો આ વાયુની કચરો આપણે આ રીતે બહાર કાઢી નાંખીએ છીએ. શર્કરાનું પાણી તથા અંગારવાયુમાં વિલાજન થાય એ પ્રક્રિયાને કારણે ધણી બધી ગરમી અને શક્તિ પેદા થાય છે જેનો આપણા સનાયુઓ વિવિધ પ્રકારની પ્રવૃત્તિમાં ઉપયોગ કરી શકે છે.”

“ પરંતુ મારી ચરખીનું શું ? ” લીલાએ પૂછ્યું.

“ એ ચરખીનું તો પિતરસ સાથે મળીને સરસ ઈભલશનપાયસ બની ગયું છે. નાના આંતરડાની રક્તવાહિનીઓ જ્યારે અને શોખી લે છે ત્યારે એ સીધું જુદ્દા જુદ્દા સનાયુઓમાં પહોંચે છે અને એ સનાયુઓના કોષો અનો ધીરેધીરે ઉપયોગ કરે છે. એનો જેમ જેમ ઉપયોગ થતો જય છે તેમ તેમ એનું પણ રસાયણિક કિયા દ્વારા પાણી તથા અંગારવાયુમાં વિલાજન થતું રહે છે.”

“ એ ડુંગી રીતે બને છે કાકા ? ” રમેશે પૂછ્યું.

“ એ પણ પાચકરસોની કમાલ છે.” કાકાએ કહ્યું. “ અંગારવાયુ તો ઉચ્છ્વાસમાંથી બહાર પડે છે અને પાણી મૂત્રાશયદ્વારા બહાર જય છે. ચરખીના રસાયણિક વિલાજન દરમિયાન ધણી ગરમી ઉત્પન્ન થાય છે જે આપણા શરીરને ગરમ રાખે છે.”

“ વાત તો જુઓ ! હું સરસ મળતું જમું, પછી થોડું રમું અને સૂઈ જાં – અને ત્યાં તો મારા શરીરમાં ડેટલું બધું રમખાણ ચાલી જતું હોય છે ! ” લીલા બોલી.

“ તમારો ડેટલો આભાર માનીએ કાકા,” રમેશ બોલ્યો. “ કોળિયાની પ્રવાસકથા સાંભળવામાં અમને ખૂબ ખૂબ મજા આવી, ડેમ, નહિ લીલા ? ”

“ હા કાકા, તમારો તો જેટલો આભાર માનીએ તેટલો ઓછો છે.” લીલા બોલી.

ભાવિ નાગરિક શ્રેણી

ભારત સરકારને ડેળવણી ખાતાના ભૂતપૂર્વ પ્રધાન ડૉ. ત્રિગુણ સેને ૨૬ ઓક્ટોબર ૧૯૬૭ ના રોજ આ શ્રેણીનાં મુખ્યમાં ઉદ્ઘાટન કર્યું હતું. એનો મુખ્ય ઉદ્દેશ તમને વિજ્ઞાન અને ટેકનોલોજીના વિશાળ સિદ્ધાંતો તથા વિજ્ઞાન તથા વિજ્ઞાન અને ટેકનોલોજીમાં તેનો વિનિમય કર્યું રીતે થાય છે તેનો, તેમ જ તમારી આસપાસના જગતનો ઘ્યાલ આપવાનો તથા તમારી કારકિર્દીની પસંદગીમાં તમને ભાર્ગ-દર્શક બનવાનો છે. ‘ધી ધલદર્દોટ વાક્લા’ એ લખાયું હતું “આ પુસ્તકો તમારા વર્ગભાના પાહોને સરળ તથા વધુ રસમદ બનાવશે. કારણું એમાં ધણા વૈજ્ઞાનિક તથા શૈક્ષણિક વિષયોને સરળ તથા ચિત્તને જરૂરી રાખે એવી શૈક્ષામાં વિષયોને રજૂ કરવામાં આવ્યા છે.”

૧. સચ્ચાયરને ધરા એંચટી
૨. નર વિકસ્યો શું વાનરમાંથી ?
૩. આપણા ટિનિયા ભિનિયા દોસ્તો અને દુશ્મનો
૪. શક્તિપુંજ પરમાણુ
૫. વિજ્ઞાનના ભાર્ગદર્શકો—૧-હૃઠ પાશ્ર
૬. લોહીનાં વહેણું
૭. આપણા એશિયાઈ બાંધવો—૧-દરિન
૮. દેશની રક્ષા કરનારા
૯. સૂર્ય ભણું
૧૦. શેલે ઢાંસ્યો તને
૧૧. વિજ્ઞાનના ભાર્ગદર્શકો—૨-હાઇકિન
૧૨. ધરમાં શાસન વીજળીનું
૧૩. કોળિયાના પ્રવાસની કથા

ભાવી નાગરીક શ્રેણીના આગામી આકર્ષણો

૧૪. અલ્લદેશ
૧૫. રાષ્ટ્રના ધર્મવૈયાચો
૧૬. ચંદ્ર પર માનવ
૧૭. દીપતી ભડીઓની ભૂમી
૧૮. જેનેર
૧૯. તમે અને તમારું હૃદય
૨૦. શરીરનો સરસેનાપતિ (મગજ)
૨૧. આકાશી ચંદ્રવો—૧
૨૨. આકાશી ચંદ્રવો—૨
૨૩. રોગ પર વિજય—૧
૨૪. રોગ પર વિજય—૨
૨૫. દૂરખીન
૨૬. ધ્યાનતી ધરતી—૧
૨૭. ધ્યાનતી ધરતી—૨

પ્રત્યેક ની છિંમત રૂ. ૨.૦૦

